

Voor haar focus in het Musée du Verre de Charleroi heeft Lila Farget het thema labyrint opnieuw uitgevonden door een glazen doolhof te creëren dat eruitziet als een reusachtig dominospel, waar het oog wordt uitgenodigd om rond te dwalen, tot aan de transparantie van de wanden waaruit het bestaat. De muur en alles wat deze vertegenwoordigt, zowel geruststellend als angstaanjagend, staat meer dan ooit centraal in deze installatie die zich over meerdere meters over de vloer uitstrekt. De kunstenaar heeft een nieuwe vormtaal ontdekt, waarbij het seriële aspect van de vorm onze referentiepunten definitief wegvaagt.

Lila Farget was nog geen 20 toen ze voor het eerst experimenteerde met glas in de ateliers van het Musée du Verre de Sars-Poteries, met Antoine Leperlier, Alès Vacisek en Colin Reid. Geïntrigeerd door het materiaal, was het aan ENSAV La Cambre in Brussel dat ze haar onderzoek naar een materiaal dat complex is om te begrijpen, voortzette. Toen ze in 1996 afstudeerde, wist ze dat glas nog jarenlang haar metgezel zou zijn en dat “pâte de verre” haar favoriete techniek zou zijn.

Met haar Architectural “Forms” and “Houses” spreekt Lila Farget tot ons over de diversiteit van de wereld en de diversiteit van onze persoonlijke geschiedenis. Elke architecturale vorm omsluit wat ons het meest dierbaar is: wat ons uniek menselijk maakt. Architectuur opent deuren, bouwt bruggen, creëert volume... ze zorgt voor een verbinding tussen binnen en buiten, tussen realiteit, dromen en utopie, en maakt diversiteit mogelijk: huizen, bogen, loopbruggen... Glas, het architecturale materiaal bij uitstek, zal haar doel dienen.

Een van haar meest recente series, begonnen in 2010, is geïnspireerd op de verpakkingendozen. Hoewel ze meestal onopgemerkt blijven, gemaakt om te dienen als gebruiksvoorwerpen die vervolgens worden omgezet in afval, heeft de kunstenaar de schoonheid van hun gevarieerde geometrische vormen en hun sculpturale potentieel ontdekt. Door deze gebruiksdozen een nieuwe, nobelere en duurzamere functie te geven als sculpturale vormen, roept Lila Farget vragen op over onze hedendaagse manier van consumeren en onze relatie met objecten.

In 2021 verhuisde ze naar Zaventem Ateliers, vlakbij Brussel, waar ze nu al haar creatieve werk fulltime uitvoert. Ondergedompeld in een professionele omgeving van ontwerpers ontwikkelt ze lichtgevende wandsculpturen. Deze sculpturen zijn ontstaan uit de studie van de golving van een waterdruppel. Het resultaat zijn ringen van gecontroleerde imperfectie onvolmaaktheden die zich tot in het oneindige vredig herhalen, waardoor het glas een zachte gevoel van beweging...

Haar werk wordt in oktober 2024 tentoongesteld door 88 Gallery in Pad London.